

A közkórház deficitje.

A közkórház élelmezése az utóbbi időkig állandó deficittel járt. Egymásután mentek a kormányhoz a kórház ügyének rendezését kérő felterjesztések, de hiába: a kórházi deficitől megszabadulni nem lehetett. Ha olyan intézményről lett volna szó, amelynek működését egyszerűen be lehet szüntetni, a város vezetősége könnyen kitérhetett volna a kérdés rendezése elől. Ámde itt a dolgok szanalásának ezt a kényelmes módját választani nem lehetett. Ez a parancsoló szükségesség vezetett azokra a gyökeres reformokra, amelyek a közkórház élelmezésében az eddigi bajokat orvosolták.

Két hónapja annak, hogy a város a közkórház élelmezését az eddigi vállalkozórendszerrel szemben házi kezelésbe vette át. Ez a két hónap, amióta Scultéty Sándor főszámvévő vezeti a közkórház élelmezését, erősen rácafoltt arra a balvéleményre, amely a városi kezelésben levő intézményeknek és üzemeknek föltétlen kudarcot jósol. Abból a jelentésből, amelyet Scultéty most terjesztett be a tanácshoz, kitűnik tudvalevőleg, hogy a házi kezelésben élelmezett közkórházban az eddigi kiadással szemben a múlt hónapban is tizezer korona megtakarítás jelentkezett. Ez a rendkívüli eredmény fényesen dokumentálja azt, hogy hozzáértéssel, buzgalommal és céltudatos munkával jelentős produktív sikereket lehet elérni a városi gazdálkodás terén is. Kötelességet teljesítünk, amidőn nem tagadjuk meg az elismerést a városnak ettől az erőskezü főtisztviselőjétől, akinek rátermettsége és becsületes gondossága az eddigi jelek szerint évente százezer korona megtakarítást biztosít a kórház költségvetésében.

A közkórház élelmezésének ügye értékes és tanulságos tapasztalat azok számára is, akik a városi gazdálkodástól semmi jót nem remélnek és a város vállalkozási kedvét a biztos sikertelenség rémével ijesztgetik el. Látjuk, hogy a városi gazdálkodás, igenis, mutathat föl eredményeket. Csak nem szabad hiányoznia annak az egészséges üzleti szellemnek és rátermettségnek, amely nélkül csődöt mond minden vállalkozás. A közkórház élelmezésének példája azt mutatja, hogy nem kell visszariadni attól sem, hogy a város nagyobb arányú és szélesebb perspektívájú gazdasági tevékenységet folytasson. Csak a módját kell tudni annak, miként lehet a városi intézményeket életképesé és jövedelmezővé tenni és a vállalatok élére olyan embereket kell állítani, akik rendelkeznek azokkal a képességekkel, amelyek a városi kezelésben levő intézmények vezetéséhez szükségesek. Számot vetünk azaz, hogy az a szerencsés vezetés, amely a közkórház élelmezésében rövid időn belül oly figyelemreméltó és kedvező változást tüntetett föl, egymagában nem döntő bizonyítéka annak, hogy a városi gazdálkodás föltétlenül jó üzleti befektetés. De mindenestre jó alkalom, hogy a közfigyelmet rátereljük arra, hogy a fokozódó terhekkel szemben a városnak elevenebb, intenzívebb és tartalmasabb szociális gondolkodásától remélhetjük a város közgazdasági életének föllendülését. Annyi bizonyos, hogy az eddigi rendszer elavult és rossz. Elegendő rámutatnunk a városi gőzfürdő sokat megvitatott és épenséggel nem biztató helyzetére. Nem ártana, ha ebben a kérdésben is beállana valami előnyösebb változás, amit a gőzfürdő-jegyek árának időközönkénti szabályozásától bizony alig lehet várni. De nem ébreszti fel elalélt állapotából a napfürdő sem, amely a gőzfürdő kezelésében hosszú idő óta az egyedüli ujtás. Ha másra nem, legalább arra kell törekedni, hogy a gőzfürdő jövedelmezősége a tökebefektetés kamatait hozza be.

Nem árt egy kis lecke a városi gazdálkodásból. Szegeden akkor is, amidőn például

a légszeszgyár megváltásáról van szó, azt mondogatják, hogy megváltás esetén nem lesz légszesz és amellelt a vállalkozásra tetjében még rá is fizet a város. Kár ily

könnyed vállvonogatással elintézni a legfontosabb problémákat, amiknek okos megvalósítása százezrekre rugó jövedelmi forrást jelenthet.

Az angol kudarc oka.

— A Times szerint a németek tudtak az offenziváról és megtették az ellenintézkedéseket. —

London, július 6. A Times katonai munkatársa jelenti Párisból 4-iki kelettel:

A német csapatok nagyobbrésze az angol támadó fronttal áll szemben. Sokfelől sajnosan mutatnak rá arra, hogy az ellenség már régóta tudta, hogy a támadás melyik irányban fog jönni és hogy bőségesen volt ideje ellenintézkedéseit megtenni. Ez azonban alig is volt elkerülhető, tekintettel a hatalmas csapattömegekre, amelyeket a szövetségesek harcba vetettek. Hosszu idő volt szükség ahhoz, hogy az előkészületek befejezhetőek legyenek. Szükség volt a hosszú ideig tartó tűzérési előkészítésre is. A Sommenül az angolok sok fontos pontot foglaltak el, de a német vonalak egyes erősen védett helységei ellen az angol tűzérési előkészítés kevésbé volt hatásos, semmint remélni lehetett volna. A német tömegeket idejekorán mozdították meg az ellentámadások végrehajtására. (M. T. I.)

London, július 6. Lovat Fraser a Daily Mail-ben a nagy offenziváról ezeket írja:

— Ha a szövetségesek nem tudnak minden oldalról Poroszországba benyomulni és a békét porosz földön diktálni, akkor minden nagy áldozat hiábavaló és a szövetséges csapatok minden vítétsége kárba veszett. (M. T. I.)

Az angolok tisztí vesztesége.

London, július 6. A július 3-iki és 4-iki veszteségajstrom száznegyvenhárom, illetve százhat tiszt nevét sorolja fel. (M. T. I.)

Óriási küzdelem Volhíniában.

Bern, július 6. Az Indépendance Roumaine írja: Minden figyelem Volhínia felé irányul, ahol most gigászi küzdelmek folynak. A bukovinai harctérnek nincs stratégiai fontossága, de még a Sztrypánál és Tarnopol körül vívott harcoknak is csak másodrendű a fontosságuk. A nagy háború legszenvedelmesebb fázisa Volhínia földjén játszódik le.

A luck—kovei fronton a németek egész erővel elébe állottak az oroszok előnyomulásának, pedig az oroszok Kovelt mindenképen meg szeretnék szerezni, mert innen indulnak a vasutak északra Breszt-Litovszk felé és keletre Kiev irányában. A Luck—Vladimir-Volinszkij-vonalon a magyar-osztrák csapatok máris megakasztották az oroszok előretörését. A dubno-radzivilovi front napok óta lánggal ég és a titáni küzdelem arányai még csak nagyobbodnak. Az egyik félnek itt le kell törnie.

Orosz áttörési kísérlet Baranovicsinél.

Sajtóhadiszállás, július 6. A Szervet és Szcara folyók mocsaras vidéke hirtelen komoly harcok színhelyévé vált. Ismeretes,

Nagy várakozás — csekély eredmény.

Rotterdam, július 6. A Nieuwe Rotterdamsche Courant-nak jelenti Londonból: Az angol sajtónak folytonos türelemre való intéséből megállapítható, hogy milyen nagy várakozást fűzött a közönség a nyugati offenzivához és hogy ez az offenziva mindeddig milyen csekély eredményt hozott. A londoni lapok, amelyek eddig naponként több rendkívüli kiadást adtak ki, ezeket a rendkívüli kiadásokat megszüntették.

A franciák nem voltak felkészülve az offenzivára.

London, július 6. A Times vezércikkben írja: Az ellenség erőyes erő kifejtése előrelátható volt. Az angol offenziva három okból megy lassan és rendszeresen végbe. Először is a németek tudták, hogy az offenziva küszöbön áll, azután a franciák az offenzivára nem voltak oly jól felkészülve, végre pedig az ellenségnek a Sommetől északra több vasúthálózata van. A Sommetől északra levő terepen az offenziva nehezebb, mint a folyótól délre. Az offenziva előre fog haladni, de előre nem látott eseményekre is elkészülve kell lennünk.

A Daily Chronicle írja: Előrelátható, hogy ép úgy, mint Verdunnél, igen hosszadalmas csata fejlődik majd ki. A leghevesebb támadások és nagy erő kifejtések új előkészületekkel és erőgyűjtéssel fognak változni. (M. T. I.)

hogy a keleti frontunknak ezt a nehéz szakaszát Woyrsch hadserege tartja megszállva, amelynek kötelékébe ugyanaz az osztrák-magyar hadtest is tartozik, amely a múlt év nyarán Ivangorodot rohammal elfoglalta.

Az oroszok a mostani offenziva kezdetén már egyszer pergőtűzzel árasztották el az itteni mocsárba és homokba épített állásokat, azonban akkor csakis a litván frontnak egy kisebb szakaszán, Baranivicsitől északra történt támadás, amelyet annak idején gyorsan visszavertünk.

Az ellenség most ismét megtámadta a német és az erdélyi magyar ezredeket, miután előbb rettenetes pergőtűzzel árasztotta el a lövészárkokat. A tűzérési előkészítés után megindított gyalogsági támadás az első napon újra teljesen összeomlott, azonban a harcok itt még nem értek véget.

Orosz lap Románia és Svédország ellen.

Bécs, július 6. A félhivatalos Ruszkoje Szlovo írja: Svédország és Románia eddig annak a két sulynak szerepét játszották, amelyekre a nagyhatalmak egyensúlyának